

се изгуби цѣла конна дивизия... Въобще, плодородието въ Видинско е пословично. Защото цѣлата околия се пои добре: отъ изтокъ я мие Дунава; отъ западъ — рѣка Тимокъ, а отъ различни посоки текатъ други по-малки рѣки, между които по пълноводна е Тополовица. И благодарение на това тукъ се низатъ едно до друго (по на 2—4 км. разстояние) села отъ по 4—5 и 6 хиляди жители.

И пакъ — не е все още само тази славата на Видинъ! Както нѣма по Черноморския ни брѣгъ градъ съ таково чудно мѣстоположение, като Варна, тъй и по цѣлия нашъ Дунавски брѣгъ нѣмаме градъ така красиво сложенъ, като Видинъ.

Отъ рѣка Тимокъ надолу Дунавътъ прави такъвъ дълбокъ завой, че при Видинъ румънскиятъ брѣгъ е на изтокъ, а не на северъ (както е той по цѣлия останалъ нашъ Дунавски брѣгъ). Така Видинъ гледа на изтокъ. И изгрѣвътъ на слънцето тукъ е величественъ! Той се явява изъ равната Влашка и Богданска земя (която е една безкрайна градина); още съ първитѣ си лъчи разлива ослѣпително злато по тихия бѣлъ Дунавъ; запалва чернитѣ стени на „Бабинитѣ Видини кули“ и обагря изеднажъ цѣлия градъ, — да! Защото само Видинъ отъ всичкитѣ наши крайдунавски градове е на равнина, която е висока само 2—3 м. надъ Дунава (всичкитѣ ни други градове сж върху много високъ брѣгъ). Така — щомъ слънцето позлати водитѣ на Дунава, веднага се заруменява и цѣлиятъ Видинъ, като детско лице въ просъница...

А какви сж чудни вечеритѣ тукъ при пълнолуние! — Брѣгътъ на Видинъ е заетъ на половина отъ кея, а другата половина е безкрайна и много сочна градска градина съ гигантски тополи. И лод-